

مقابله با تامین اجتماعی

دم خروس "نئولیبرالی"

از جیب دولت بیرون آمده

احمد هدایتی

سیاست های نئولیبرالی دولت و مسئولین مملکتی برای نابودی سازمان تامین اجتماعی (به گزارش روزنامه کار و کارگر ۸۵/۳/۴ مراجعه کنید)، نشان میدهد که دولت احمدی نژاد نیز، همسو با دیگر کشورهای نئولیبرال خواستار نابودی تمام دستاورد های بدست آمده ۱۰۰ تا ۲۰۰ ساله طبقه کارگر، زحمتکشان از يك طرف و جلوگیری از شکل گیری سازمان ها و قوانین (از جمله سازمان های تامین اجتماعی، قانون کار و...) بعنوان مدافع نیروی کار از طرف دیگر می باشد.

سازمان بیمه اجتماعی در سال ۱۳۳۱ به صورت يك سازمان غیر دولتی در زمان نهضت ملی شدن نفت یعنی ۴۶ سال بعد از انقلاب مشروطیت در پی مبارزه خستگی ناپذیر مردم ایران و کارگران تاسیس گردید، بعد از کودتای امپریالیستی ۲۸ مرداد با توجه به زیر تازیانه بودن آن توسط کودتاچیان به شکلی نیم بند با توجه به وجود دشمنان رنگارنگ دوام آورد و در سال ۱۳۵۴ به سازمان تامین اجتماعی تغییر نام یافت.

از روز اول تاسیس انواع دشمنان آن- حکومت شاه، کودتاچیان، راست و راست سنتی در لباس اسلام، لیبرالها و..... کمر به نابودی آن بستند، ولی مبارزه مردم و کارگران و اعضای بیمه شده آن مانع تحقق اهداف آنها گردید.

انقلاب ۵۷، دشمنان سازمان تامین اجتماعی (که انقلاب به آنها جرئت دست درازی به آن را نداده بود) را وادار کرد به وجود پر قدرت آن که در تامین حداقل های زندگی کارگران و بیمه شدگان فعالیت می کرد تمکین کنند.

دشمنان سازمان تامین اجتماعی توطئه نابودی تدریجی آن را در برنامه خود گنجانند، این نابودی از سالها قبل شروع شده و در سالهای اخیر از شدت بیشتری بر خوردار شده است. بنابراین، به این امر که برنامه نابودی سازمان تامین اجتماعی و یا تبدیل به سازمانی بی یال و دم اشکم يك مسئله جدیدی نیست باید توجه ویژه ای شود.

فهرستی از برنامه ها و قوانینی که می تواند باعث ورشکستگی سازمان تامین اجتماعی شود:
- عدم پرداخت بدهی ۷۰۰۰ میلیارد تومانی (۷ میلیارد دلار) دولت به سازمان تامین اجتماعی.

- عدم پرداخت بدهی ۴۰۰۰ میلیارد تومانی (۴ میلیارد دلار) بخش خصوصی از جمله ۵۰ میلیارد تومانی شهرداری تهران (شهرداری تهران اگر حسن نیتی داشته باشد، باید بجای بخشش ۲۵ هزار تومانی به معلمان تهرانی و پرداخت وام ازدواج، بدهی خویش را به تامین اجتماعی پرداخت کند!)

- پرداخت بیمه بیکاری بدون تامین بودجه آن توسط دولت: طی ۱۷ تا ۱۸ سال اخیر تعداد زیادی از کارگران و اعضای تامین اجتماعی بر اثر واردات (رسمی، قاچاق و قاچاق پنهان- از جمله ۶۰ میلیارد دلار در سال ۸۴)، خصوصی سازی بر خلاف قانون اساسی (اصل ۴۴)، نابودی تولید داخلی بر اثر عوامل فوق و نیز سوء مدیریت و فساد اقتصادی، و بوروکراسی و زیاده خواهی بیش از اندازه بخش خصوصی غارتگر و کار فرمایان غارتگر(نه بخش خصوصی ملی) و..... که باعث اخراج دهها هزار کارگر مشمول بیمه بیکاری می شوند که سازمان تامین اجتماعی از جیب خودش مجبور به پرداخت می شود، بدون اینکه دولت و

بخش خصوصی که مسبب آنهاست بودجه آنرا پیش بینی کرده باشند، یعنی بیکار کردن توسط مسئولین دولتی و بخش خصوصی و پرداخت حق بیمه بیکاری توسط سازمان^۱.

- کاهش سهم بیمه ای کارفرماها و بخش خصوصی ۵ تا ۱۰ درصد- کاهش نرخ بیمه، منابع سازمان تامین اجتماعی را ۷۰۰ میلیارد تومان کاهش می دهد. دکتر فرهاد زرگری، مدیر کل روابط عمومی و امور بین الملل سازمان تامین اجتماعی، کارو کارگر ۸۵/۳/۶ - که مقدار زیادی از در آمد سازمان را کاهش می دهد.

- واگذاری شرکت ها و موسسات دولتی ضررده و ورشکسته به عنوان تامین بدهی دولت به سازمان تامین اجتماعی.

- بیمه بیکاری کارگران قرار داد موقت - قرار داد بین وزارت کار و سازمان تامین اجتماعی ، وزیر کار، کار و کارگر ۸۵/۳/۳- بخشش از کیسه خلیفه ، در اینجا نیز مانند قسمت سوم بند ۳(بالا) خسارت واردکنندگان میلیارد دلاری، خصوصی سازی، سوء مدیریت، فساد اقتصادی و... که باعث فلج شدن تولید و در نتیجه اخراج کارگران از جمله کارگران قرار داد موقت می شود را باید، سازمان تامین اجتماعی جبران کند.